

ZESDE ZONDAG NA PASEN 2020

Evangelielezing Johannes 14,15-21

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: “Als je Mij liefhebt, zul je mijn geboden onderhouden. Dan zal de Vader op mijn gebed u een andere Helper geven om voor altijd bij u te blijven: de Geest van de waarheid, voor wie de wereld niet ontvankelijk is, omdat zij Hem niet ziet en niet kent.

Jullie kennen Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.

Ik zal u niet verweesd achterlaten: Ik keer tot u terug.

Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer.

Jullie echter zullen Mij zien, want Ik leef en ook jullie zullen leven.

Op die dag zullen jullie weten, dat Ik in mijn Vader ben en jullie in Mij en Ik in u.

Wie mijn geboden onderhoudt, die hij heeft ontvangen, hij is het die Mij liefheeft. En wie Mij liefheeft, zal door mijn Vader bemind worden; ook Ik zal hem beminnen en Ik zal Mij aan hem openbaren.”

Overweging

Het is nog altijd groeitijd voor de natuur. Maar groeien is altijd wat pijnlijk. Zo ook voor ons geloof, zeker in onzekere tijden als deze en vooral ook wanneer we niet samen kunnen komen om met elkaar ons geloof te delen en te beleven. Toch blijft er de hoop dat het weer anders zal worden en vanop afstand blijven wij met elkaar verbonden, misschien wel net door en dankzij die Geest die ons beloofd is. En zo kunnen wij tussen Pasen en Pinksteren toch pijn en groei samen beleven.

Elk jaar opnieuw herdenken we met Goede Vrijdag dat Jezus is heengegaan, Maar Hij blijft sinds Pasen weer onder ons aanwezig, op een heel nieuwe manier. Wij moeten leren inzien dat de verrezen Liefde leeft, maar veel meer innerlijk, als een kracht in ons. Die levendige kracht wordt merkbaar doorheen de tekens van onze goede daden. En dat zijn er best veel in deze dagen.

Maar om die nieuwe, zeer broze vorm van Jezus' aanwezigheid te leren aanvaarden en erkennen, hebben wij tijd nodig, groeitijd, tot de Geest komt. En dat is geen gemakkelijke opdracht. Het is zoals in de natuur deze maand. De tekens van nieuw leven staan al op de bomen. Zij zijn zeer kwetsbaar, maar zij bieden zoveel hoop, althans voor wie ze ziet en groeikansen geeft. Kan het wel dat er weer nieuwe vruchten komen, ook aan de kale bomen van óns leven? Is het wel mogelijk dat ook ik een nieuwe kans krijg, vergeven word en kan herleven, zoals een bloem die tussen de stenen wortel schiet of die de voegen van de muur doet barsten?

Misschien verlangen mensen in deze dagen wel meer dan ooit naar een wonder, naar een teken van Jezus' Geestkracht. Heel begrijpelijk, heel menselijk. Maar dan het is wel heel belangrijk te beseffen dat die Geest geen verpletterende supermacht is die het allemaal in onze plaats komt doen, maar een uitnodigende bezieling, die onze vrijheid aanspreekt en die blijvend beroep doet op onze heel persoonlijke medewerking.

Die Geest komt de herinnering aan Jezus levendig houden, ons begeisteren om Jezus' Persoon en werk voort te zetten, te actualiseren midden onze tijd, midden onze cultuur, met haar moderne problemen, nieuwe mogelijkheden en accenten. Dat zal altijd, ook in onze tijd, willen zeggen: er persoonlijk voor kiezen in een levenshouding te gaan staan van dankbaarheid en dienstbaarheid. En altijd weer, gedreven door de Geest kiezen voor de liefde, want er is en blijft “geloof, hoop en liefde, deze drie. Maar de liefde is het belangrijkste”. Dat komt de Geest ons leren in deze groeitijd.